

Αβώριος Λόγος

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

ΔΕΛΦΩΝ - ΜΙΑΟΥΛΗ • ΤΗΛ. 2310-828989

**Αγίου Πρόκλου,
Επισκόπου Κωνσταντινουπόλεως,
446 μ.Χ.**

Λόγος 8^{ος}

**Στη Μεταμόρφωση του Κυρίου και Θεού
και Σωτήρος μας Ιησού Χριστού.**

ΕΤΟΣ Γ'

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2011 • ΤΕΥΧΟΣ 16

www.inmetamorfoseos.gr

Α'. Ελάτε, αγαπητοί μου, και σήμερα να ασχοληθούμε ακούραστα με τους θησαυρούς του Ευαγγελίου. Από εκεί μπορούμε να αντλήσουμε κατά τη συνήθειά μας πλούτο, ο οποίος μοιράζεται με αφθονία, αλλά ποτέ και με κανέναν τρόπο δεν εξαντλείται.

Ελάτε να ακολουθήσουμε και πάλι τον πάνσοφο Λουκά, που οδηγεί άριστα, «για να δούμε το Χριστό να ανεβαίνει σε ψηλό όρος». Παίρνει μαζί Του σαν μάρτυρες της Θείας Μεταμορφώσεως Του τον Πέτρο και τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη. Λέγει ο ευαγγελιστής: Παρέλαβε ο Δεσπότης τους συντρόφους του Πέτρου και ανέβηκε σε όρος ψηλό.

Όρος ψηλό, στο οποίο ο Μωϋσής και ο Ηλίας συνομιλούσαν με το Χριστό.

Όρος ψηλό, στο οποίο ο Νόμος και οι Προφήτες συνομιλούσαν με τη Χάρη.

Όρος ψηλό, στο οποίο συνομιλητής Του ήταν ο Μωϋσής, ο οποίος έσφαξε τον Πασχάλιο αμνό και με το αίμα του ράντισε τα ανώφλια των εβραϊκών θυρών.

Όρος ψηλό, στο οποίο συνομιλητής Του ήταν ο Ηλίας, ο οποίος τεμάχισε το βόδι και κατέκαυσε με τη φωτιά τη θυσία, που ήταν καταβρεγμένη με νερό.

Όρος ψηλό, όπου συνομιλητής Του ήταν ο Μωϋσής, που άνοιξε και έκλεισε την Ερυθρά θάλασα.

Όρος ψηλό, όπου συνομιλητής Του ήταν ο Ηλίας, ο οποίος έκλεισε και άνοιξε τις βροχές του ουρανού.

Όρος ψηλό, για να μάθει η συντροφιά του Πέτρου και του Ιακώβου, ότι «αυτός είναι, μπροστά στον οποίο θα λυγίσουν όλα τα γόνατα επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων» (Φιλιπησίους 2, 10).

Μόνο τρεις μαθητές πήρε μαζί Του ο Δεσπότης και ανήλθε στο όρος. Δεν τους πήρε όλους, ούτε και τούς άφησε όλους. Βεβαίως δεν φανέρωσε τη δόξα Του στους άλλους. Δεν τους περιφρόνησε όμως ως ευτελέστερους. Όντας Δίκαιος τα κανόνισε όλα με δικαιοσύνη. Έχοντας όλους στο νου Του δεν ξεχωρίζει αυτούς που ένωσε από τη μεταξύ τους αγάπη.

Επειδή όμως ήταν ανάξιος να δει το ολόλαμπρο πρόσωπό Του και τη φοβερή εκείνη οπτασία ο Ιούδας, που επρόκειτο να γίνει προδότης, γι' αυτόν το λόγο άφησε και τους άλλους, ώστε να μην εγκαταλειφθεί μόνος του και να μην έχει αργότερα δικαιολογία για την προδοσία του.

Παίρνει τρεις ως μάρτυρες της Μεταμορφώσεως, οι οποίοι είναι επαρκείς σύμφωνα με το νόμο. Αυτοί όμως μέσα στην ψυχή τους έφεραν και τους υπόλοιπους. Ο ίδιος ο Κύριος είπε: «Πάτερ δίκαιε, φύλαξέ τους, για να είναι και αυτοί ένα, όπως και εμείς είμαστε ένα» (Ιωάννου 17, 11).

Βλέποντας λοιπόν ο Ιούδας στα ριζά του όρους τον Ανδρέα, τον Θωμά, τον Φίλιππο και τους υπόλοιπους να είναι μαζί του χωρίς να γογγύζουν ούτε να αγανακτούν ούτε να ειρωνεύονται, αλλά να είναι χαρούμενοι και να αισθάνονται κοινή την άνωθεν χάρι και για τους εαυτούς τους και για τους από-ντες, ήταν εντελώς αδικαιολόγητος, αφού δεν τον είχε αφήσει ο Χριστός ποτέ μακριά από τα άλλα θαύματα. Αυτός απεναντίας βαστούσε το ταμείο, παρόλο που πικροσχολίασε χωρίς λόγο τη γυναίκα που άλειψε με μύρο τον Κύριο και στη συνέχεια με πολύ θράσος πρόδωσε τον Διδάσκαλο στους εχθρούς.

Β'. Τι λέγει λοιπόν ο Ευαγγελιστής; «Και μεταμορφώθηκε ενώπιόν τους. Και φανερώθηκαν σ' αυτούς ο Μωϋσής και ο Ηλίας και συνομιλούσαν μαζί του» (Ματθαίου 17, 2-3). Ο Πέτρος όμως, όπως πάντα θερμόαιμος, είδε με τα μάτια της διανοίας του αυτούς που δεν τους είχε γνωρίσει ποτέ να συνομιλούν με τον Κύριο και, χωρίς να πολυσκεφθεί το μέγεθος του

θαύματος ούτε να πολυξετάσει το παράδοξο της θείας λαμπρότητας, ονόμασε καλό τον έρημο τόπο, όπου βρισκόταν. Και από ψαράς έγινε σκηνοποιός αφού έλεγε στον Σωτήρα, «Να φτιάξουμε εδώ τρεις σκηνές. Μία για σένα, μία για τον Ηλία και μία για το Μωϋσή», χωρίς να ξέρει τι λέει (Λουκά 9, 33).

Ω κορυφαίε των μαθητών και αρχηγέ των αποστόλων Πέτρε. Γιατί προτρέχεις απερίσκεπτα με τόσο χαμηλές σκέψεις; Γιατί βλασφημείς τα θεία χρησιμοποιώντας λογισμούς που ταιριάζουν σε ανθρώπους; Εισηγήσαι να στήσετε εκεί στην έρημο τρεις σκηνές βάζοντας

τον Δεσπότη στην ίδια σειρά με τους δούλους; Επείγεσαι να κάμεις μία σκηνή για τον Χριστό και το ίδιο για τους άλλους δύο;

(Σε ρωτώ λοιπόν). Μήπως και ο Μωϋσής συνελήφθη εκ Πνεύματος αγίου, όπως ο Χριστός;

Μήπως Παρθένος γέννησε τον Ηλία, όπως Αυτόν η Παναγία Παρθένος Μαρία;

Μήπως κάποιο έμβρυο μέσα στη μήτρα κατάλαβε τον Μωϋσή, όπως ο Πρόδρομος Αυτόν;

Μήπως ο ουρανός προανήγγειλε τη γέννηση του Ηλία ή Μάγοι προσκύνησαν τα σπάργανα του Μωϋσή;

Μήπως ο Μωϋσής και ο Ηλίας έκαμαν τόσα θαύματα ή εκδίωξαν από ανθρώπινο σπήλαιο ποτηρά πνεύματα; Ο Μωϋσής κάποτε οργίσθηκε και με τη ράβδο του πάταξε το πέλαγος και πέρασε απέναντι. Ο δικός σου Διδάσκαλος όμως, ο Ιησούς, περπάτησε πάνω στη θάλασσα και για σένα τον Πέτρο έκαμε το βυθό σταθερή γη για περπάτημα.

Ο Ηλίας, αφού προσευχήθηκε, πλήθυνε το αλεύρι της χήρας και ανέστησε το γιο της από τους νεκρούς. Αυτός όμως που πήρε εσένα, Πέτρε, από τους ψαράδες και σε έκαμε μαθητή Του, με λίγα ψωμιά χόρτασε χιλιάδες. Και όταν συνάντησε τον Άδη, τον λαφυραγώγησε αρπάζοντας όσους αναπαύονταν εκεί από αιώνες.

Λοιπόν, Πέτρε, μη λέγεις, «να κατασκευάσουμε εδώ τρεις σκηνές» ούτε «είναι καλό να μείνουμε εδώ». Μη σκέφτεσαι ανθρώπινα ούτε ταπεινά ούτε γήινα και ποταπά. «Να σκέφτεσαι και να αναζητάς τα ουράνια κι όχι τα γήινα» (Κολοσσαείς 3, 2), όπως διδάσκει ο Παύλος.

Πώς είναι καλό το να μείνουμε εδώ, όπου ο όφις ατίμασε τον πρωτόπλαστο, τον έβλαψε και του έκλεισε τον Παράδεισο;

Εδώ, όπου ακούσαμε ότι με τον ιδρώτα του προσώπου μας

πρέπει να τρώμε το ψωμί μας;

Εδώ, όπου μάθαμε ότι πρέπει να στεναίζουμε και να τρέμουμε εξ αιτίας του Κάιν;

Εδώ, όπου τίποτε δεν είναι σταθερό, όπου όλα είναι σκιές, και όλα θα παρέλθουν σε μια στιγμή;

Πώς λοιπόν είναι καλό για μας να βρισκόμαστε εδώ;

Αν ήταν να μας αφήσει εδώ στη γη ο Χριστός, τότε γιατί έκλινε τους ουρανους και κατέβηκε στη γη;

Αν ήταν να μας αφήσει εδώ στη γη, τότε γιατί έγινε σαν κι εμάς παίρνοντας αίμα και σάρκα;

Αν ήταν να μας αφήσει εδώ στη γη, τότε για ποιο λόγο συγκατέβη δίπλα στον πεσμένο και τον ανύψωσε;

Αν είναι καλό να μείνουμε εμείς στη γη, Πέτρε, τότε μάταια σε ονόμασε κλειδούχο των ουρανών. Πού θα σου χρησιμεύσουν τα κλειδιά του ουρανού;

Αφού λοιπόν ποθείς τούτο το όρος, τότε ξέγραψε τον ουρανό. Αν θέλεις να στήσεις σκηνές, τότε παραιτήσου από το να είσαι και να ονομάζεσαι θεμέλιο της Εκκλησίας.

Ο Κύριος δεν μεταμορφώθηκε έτσι άσκοπα, αλλά για να μας δείξει την μελλοντική μεταμόρφωση της ανθρώπινης φύσεως και τη δευτέρα έλευσή Του, που θα γίνει με πολύ φως, με όχημα τα σύννεφα και πομπή αγγέλων. Αυτός είναι πού έχει «ως ιμάτιό

Του το φως» (Ψαλμός 103, 2) και είναι Κριτής ζώντων και νεκρών. Γι' αυτό έφερε ανάμεσά τους τον Μωϋσή και τον Ηλία, για να δείξει τα σημάδια παλαιών προσώπων.

Γ'. Τι λέγει ο μεγάλος συγγραφέας των Ευαγγελίων; «Ενώ ο Πέτρος ακόμα μιλούσε, νεφέλη φωτεινή τους εκάλυψε και ακούστηκε φωνή μέσα από τον ουρανό που έλεγε. Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, στον οποίο αναπαύομαι. Αυτόν να ακούτε» (Ματθαίου 17,5). Λέγει λοιπόν. Ενώ ακόμα μιλούσε ο Πέτρος, αντιμίλησε από τον ουρανό ο Πατέρας. (Είναι σάν να έλεγε). Γιατί, Πέτρε χωρίς να ξέρεις τι λές, λέγεις ότι είναι καλός ο τόπος τούτος; Ξέχασες τον εαυτό σου; Μήπως φθονείς το ανθρώπινο γένος; Ακόμα δεν εκπαιδεύτηκες; Ακόμα δεν έμαθες την ασφαλή γνώση της σχέσεως του Υιού προς τον Πατέρα; Δεν είσαι εσύ που είπες, «Συ είσαι ο Υιός του ζωντανού Θεού» (Ματθαίου 16, 16); Είδες τόσα πολλά θαύματα εσύ, παιδί του Ιωνά, και ακόμα παραμένεις Σίμων; Σε ανέδειξε κλειδούχο των ουρανών και συ ακόμα δεν ξεντύθηκες τα ψαράδικα ρούχα σου; Τρίτη φορά είναι που αντιστέκεσαι στη βουλή του Σωτήρος, χωρίς να αντιλαμβάνεσαι τι λες. Σου είπε ότι «πρέπει να πάθω». Και συ απάντησες. «Όχι, δεν θα σου γίνει αυτό» (Ματθαίου 26, 22). Είπε πάλι, «Όλοι θα σκανδαλισθείτε» και συ απάντησες, «Κι αν ακόμη όλοι σκανδαλισθούν, εγώ δεν θα σκανδαλισθώ» (Ματ-

θαίου 26, 31-33). Τώρα στη Μεταμόρφωση θέλεις να στήσεις σκηνή για τον Χριστό όμοια με του Μωυσή και του Ηλία.

Σκηνή για τον Χριστό, ο Οποίος μαζί με μένα στερέωσε τον ουρανό.

Σκηνή γι' Αυτόν, πού θεμελίωσε μαζί μου τη γη.

Σκηνή γι' Αυτόν, που δημιούργησε τη θάλασσα.

Σκηνή γι' Αυτόν, που κάρφωσε μαζί μου το στερέωμα.

Γι' Αυτόν, που πύρωσε τον αιθέρα και δημιούργησε μαζί μου τα πάντα πριν δημιουργηθεί ο χρόνος.

Σκηνή γι' Αυτόν, που γεννήθηκε από μένα.

Σκηνή γι' Αυτόν, που υπάρχει μέσα σε μένα και μαζί σας.

Σκηνή για τον απάτορα Αδάμ και αμήτορα Θεό.

Σκηνή γι' Αυτόν, που πήρε ως σκηνή την παρθενική μήτρα που εξέλεξε.

Όστε λοιπόν, αφού εσύ θέλεις νά στήσεις τρεις σκηνές, χωρίς να ξέρεις τι λες, εγώ χρησιμοποιώντας τη φωτεινή νεφέλη ως σκηνή, καλύπτοντας και τους παρόντες εκεί, από τα ύψη του ουρανού φωνάζω, «Αυτός είναι ο αγαπημένος μου Υιός, στον οποίο αναπαύομαι». Δεν είναι ο Μωϋσής, ούτε ο Ηλίας, αλλά Αυτός. Όχι άλλος και όποιος άλλος, αλλά Αυτός, Ένας και ο Ίδιος, «στον οποίο αναπαύομαι, Αυτόν να ακούτε».

Δ'. Τον Μωυσή τον ετίμησα, αλλά «Σ' Αυτόν αναπαύομαι». Τον

Ηλία τον ανέβασα με πύρινο άρμα, αλλά Τούτον απέστειλα στην Παρθένο σαν σε ουρανό, και από την Παρθένο στον ουρανό τον ίδιο. «Κανένας», λέγει «δεν ανέβηκε στον ουρανό, παρά μόνο αυτός που κατέβηκε από τον ουρανό» (Ιωάννου 3, 13). Από εκεί κατέβηκε, λοιπόν στη γη, εκεί κένωσε τον εαυτό Του από τη Θεότητα Του παίρνοντας τη μορφή του δούλου. Εάν μένοντας αυτό που ήταν τελικά δεν γινόταν αυτό που είμαστε και εμείς, εάν δεν υπέμενε τη σταυρική θυσία ενώπιόν μας για χάρη μας και δεν εξαγόραζε τον κόσμο με το αίμα Του, τότε το σχέδιο της θείας οικονομίας θα έμενε αργό και οι προφητείες των προφητών θα έμεναν λόγια αμφισβητήσιμα.

Πέτρε, σε παρακαλώ, πάψε να σκέπτεσαι ανθρώπινα, αλλά να φρονείς όπως θέλει ο Θεός. «Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, στον οποίο αναπαύομαι. Αυτόν να ακούτε». Δυο φορές χρησιμοποίησα γι' αυτόν τα ίδια λόγια. Ενώπιόν σας σε τούτο το όρος και ενώπιον του Ιωάννη στον Ιορδάνη ποταμό, για να επαληθευθεί ο παλαιός προφήτης, που είπε, «Θαβώρ και Ερμονιείμ θα χαρούν ακούγοντας το όνομά σου» (Ψαλμός 88, 13).

Με ποιο όνομα θα χαρούν; «Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός». «Χάρισε σ' αυτόν όνομα, που είναι ανώτερο από όλα» (Φιλιππησίους 2, 8), όπως λέγει ο Παύλος.

Σίγουρα όμως θα ρωτήσεις, αγαπητέ. Τι σημαίνει, «Θαβώρ

και Ερμονιείμ θα αναγαλλιάσουν ακούγοντας το όνομά σου»; Μάθε λοιπόν με ακρίβεια. Θαβώρ είναι τούτο το όρος, όπου μεταμορφώθηκε ο Χριστός κατά το θέλημά Του και μαρτυρήθηκε από τον Πατέρα ότι είναι Υιός Του, όπως ακούσατε πριν από λίγο.

Το Ερμονιείμ είναι μικρό όρος πλησίον του Ιορδάνη, από όπου αναλήφθηκε ο Ηλίας. Πλησίον του βαπτίσθηκε ο Χριστός στα νερά του Ιορδάνη και μαρτυρήθηκε από τον Πατέρα ότι είναι Υιός Του.

Σ' αυτά τα δύο όρη ο άχραντος Πατήρ βεβαιώνοντας την υιότητα και τότε και τώρα για δεύτερη φορά κράζει, «Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, στον οποίο αναπαύομαι. Αυτόν να ακούτε». Όποιος ακούει Αυτόν, ακούει και εμένα. Και όποιος πάλι περιφρονήσει Αυτόν και τα λόγια Του, θα τον περιφρονήσω κι εγώ κατά την ένδοξη ημέρα μου ενώπιον των αγγέλων. «Αυτόν να ακούτε». Να Τον ακούτε με απλότητα, με ακακία, με αφέλεια και χωρίς περιέργεια. Να Τον αναζητάτε με πίστη και όχι με λόγια να ζυγίζετε τον Λόγο.

Διότι ο Παύλος, ο δεινός ομιλητής, βάζοντας χαλινάρι στην περιέργειά μας και διδάσκοντας πάντα, κράζει χωρίς την παραμικρή αμφιβολία, «Ω βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσεως Θεού! Οι κρίσεις σου, Θεέ μου, είναι ανεξερεύνητες και οι δρόμοι σου δυσκολοπερπάτητοι» (Ρωμαίους 11, 35).

Σ' αυτόν ανήκει η δόξα στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.